

شناسایی هیبریدهای متحمل به خشکی در توتون ویرجینیا

سید مصطفی صادقی^{۱*}، حبیب‌الله سمیع‌زاده لاهیجی^۲، مردادویج شعاعی دیلمی^۳، فاطمه جاوید^۴ و فواد فاتحی^۵

۱، استادیار و دانشجوی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

۲، استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان، ۳، محقق مرکز تحقیقات توتون رشت

۵، دانشجوی دکتری پردازی کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۱۵/۴/۸۸ - تاریخ تصویب: ۳۰/۴/۸۹)

چکیده

تشخیص خشکی یکی از مهمترین عوامل خسارت‌زا در به تولید محصول توتون در بیشتر مناطق دنیا، از جمله ایران می‌باشد. بنابراین شناسایی ارقام توتون متحمل به خشکی یک هدف مهم به شمار می‌رود. در سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۵، پانزده هیبرید توتون ویرجینیا، شامل ۱۰ هیبرید داخلی و ۵ هیبرید معرفی شده از طرف مرکز تحقیقاتی دیگر کشورها، در دو آزمایش جداگانه (تشخیص خشکی و بدون تشخیص) و در دو منطقه (مرکز تحقیقات توتون تیرتاش و رشت) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار کشت شدند. میانگین بهره‌وری (MP)، شاخص تحمل (TOL)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)، شاخص حساسیت به تشخیص (SSI)، شاخص تحمل به تشخیص (STI) و میانگین متوازن (Harm) بر مبنای عملکرد برگ خشک در شرایط آبی (Y_p) و تشخیص (Y_s) محاسبه گردید. اختلاف بسیار معنی‌داری بین ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه شاخص‌ها و عملکردهای آبی و تشخیص وجود داشت که بیانگر وجود تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها است و انتخاب برای تحمل به خشکی را امکان‌پذیر می‌سازد. تحلیل همبستگی بین عملکرد برگ خشک توتون در شرایط آبی و تشخیص و شاخص‌های تحمل به خشکی نشان داد که شاخص‌های MP، GMP و STI مناسب‌ترین شاخص‌ها برای غربال کردن ژنوتیپ‌های متحمل توتون می‌باشند. نمودار چند متغیره با پلاس گابریل نیز نشان داد که در منطقه تیرتاش، هیبریدهای NC89×K394 و NC55 و Coker347×NC89 و در رشت هیبریدهای CC27 و VE1×Coker254 بیشترین عملکرد و بیشترین تحمل را به تشخیص خشکی دارند. توزیع ژنوتیپ‌ها در فضای با پلاس وجود تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها به تشخیص خشکی را نشان داد.

واژه‌های کلیدی: تشخیص خشکی، توتون ویرجینیا، شاخص تحمل، هیبرید، با پلاس.

خود از آن استفاده می‌کند. تشخیص آب نه تنها اندازه برگ‌های منفرد را محدود می‌سازد، بلکه در گیاهان با رشد نامحدود تعداد برگ‌ها نیز به علت کاهش تعداد و سرعت رشد شاخه‌ها، محدود می‌شود (Levitt, 1980). Sherman (2005) عنوان کرد مقاومت به خشکی در

مقدمه

تشخیص آبی در صورتی بروز می‌کند که مقادیر آب موجود به اندازه‌ای نباشد که بتواند نیاز آبی گیاه را مرتفع سازد. وقوع دوره موقت یا طولانی مدت خشکی باعث کاهش مقدار آبی می‌شود که گیاه طی دوره رشد

بررسی کردند. مقایسه ارقام از نظر درصد تغییرات عملکرد برای زمان کاشت اول و دوم نشان داد که کوکر ۳۴۷ و ویرجینیا E1 به ترتیب دارای کمترین درصد تغییرات عملکرد تحت شرایط عادی و تنفس بودند. مقایسه ارقام مورد مطالعه از نظر معیارهای سنجش مقاومت به خشکی در زمان کاشت اول (۱۵ اردیبهشت) نشان داد که کوکر ۳۴۷ با شاخص حساسیت به تنفس ۰.۷۵ و در زمان کاشت دوم ویرجینیا E1 با شاخص حساسیت به تنفس ۰.۵۸ بیشترین تحمل به خشکی را داشتند.

تعداد ۸ هیبرید و رقم Alavi & Shoaei (2004) توتون را از نظر مقاومت به خشکی مورد بررسی قرار دادند که از بین آنها PVH19 با شاخص حساسیت (SSI) و شاخص تحمل (TOL) کمتر و شاخص تحمل به خشکی فرناندز (SSI) و بهره‌وری متوسط (MP) بیشتر نسبت به بقیه ژنتیپ‌ها از تحمل بیشتری به تنفس خشکی برخوردار بود. Sharafhosseini (2004) عنوان کردہ است که نظر به اینکه معیار تحمل به تنفس در شاخص STI، میانگین عملکرد در محیط تنفس و بدون تنفس است، این امر گزینش را به سوی لاین‌هایی پیش می‌برد که علاوه بر پرمحصولی، تحمل به تنفس بیشتری داشته باشد. Fernandez (1992) در مطالعه خود بر روی ماش، دو وضعیت تنفس متوسط (SI=۰/۲۳) و تنفس بالا (SI=۰/۷۶) را ملاک گزینش ارقام متحمل به تنفس خشکی با عملکرد بالقوه بالا گزینش نمود و MP، ژنتیپ‌هایی را با عملکرد بالقوه بالا گزینش نمود و گزینش بر اساس شاخص TOL، منجر به گزینش Mesbah & Zamani (2006) ۶ رقم توتون ویرجینیا را با استفاده از شاخص‌های تحمل به خشکی مورد بررسی قرار دادند. در این آزمایش شاخص‌های STI و MP به عنوان بهترین شاخص‌ها برای جداسازی رقم متحمل انتخاب گردیدند و با توجه به این دو شاخص رقم K326F به عنوان برترین رقم انتخاب گردید. Noormand (1997) به منظور ارزیابی شاخص‌های مقاومت به خشکی ۲۴ لاین جو را در دو سال زراعی و در دو شرایط تنفس و بدون تنفس خشکی کشت کرد. شدت تنفس خشکی طبق

گیاهان به مکانیسم‌هایی گفته می‌شود که گیاهان به واسطه آنها دوره‌های خشکی را تحمل می‌کنند. Rahimian & Banayan (1996) عنوان کردند که در اکثر موارد افزایش عملکرد حاصل از بهنژادی، از طریق لاین‌هایی با عملکرد بالا و با ثبات در محیط‌های مختلف بوده است و انتخاب مستقیم برای عملکرد، احتمالاً اقتصادی‌ترین روش مورد استفاده است زیرا بسیار ساده بوده و نسبت به انتخاب برای حداکثر صفات فیزیولوژیکی مرتبط وقت کمتری نیاز دارد. Abdemishani & Shanejatebushehri (1997) و Ghodsi et al. (1998) نیز عنوان کردند که تحمل به تنفس در یک ژنتیپ گیاهی مدبیون شماری از ویژگی‌های فیزیولوژیکی و مورفو‌لولوژیک آن است و امروزه تلاش برای یافتن معیارهایی که بتوان از آنها به طور مؤثری در انتخاب ژنتیپ‌های متحمل بهره جست، ادامه دارد. با وجود اینکه در تقسیم‌بندی مقاومت گیاهان به خشکی، توتون گیاه نسبتاً مقاوم به خشکی شناخته شده است (Khodabandeh, 1997). اما تحقیقات نشان می‌دهد نیاز آبی آن در طول دوره رشد سریع و دوره رشد برگ‌ها بالا است (Michael & Anthony, 2007). تولید ارقام متحمل به خشکی با استفاده از روش‌های اصلاحی بالا، تولید بذور هیبرید ضروری به نظر می‌رسد و این امر بدلیل آن است که واریته‌های هیبرید نسبت به لاین‌ها به دلیل هتروزیسی که نشان می‌دهند و همچنین به دلیل هموستازی فیزیولوژیکی که دارند از ظرفیت ژنتیکی عملکرد و سازگاری عملکرد بالای در شرایط محیطی گوناگون برخوردار هستند (Farshadfar, 1998). در تحقیقی که Betran et al. (2003) در مکزیک انجام دادند وجود تولید به خشکی را در لاین‌های والدینی ذرت برای تولید هیبریدهای متحمل به تنفس خشکی لازم دانستند.

Ranjbar et al. (2004) اثر تنفس‌های تراکم و دیرکشت را برای گزینش ارقام متحمل به خشکی در توتون‌های تیپ ویرجینیا مورد بررسی قرار دادند و میزان مقاومت به خشکی ارقام را با استفاده از ۵ شاخص تحمل به تنفس شامل میانگین حسابی، میانگین هندسی، شاخص حساسیت به تنفس و شاخص تحمل تنفس

ULT109 - ۱۵

در دو ایستگاه تحقیقات توتون رشت و تیرتاش، و در هر منطقه در دو شرایط تنش و بدون تنش خشکی و به مدت دو سال زراعی (۱۳۸۵-۸۶)، مجموعاً در ۸ محیط در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند.

در اردیبهشت سال ۸۵ و ۸۶ نشاء‌ها بر اساس نقشه آزمایش به زمین اصلی انتقال یافتند. با در نظر گرفتن تعداد هیبریدهای ۱۵ کرت برای هر بلوک و در هر آزمایش جداگانه با توجه به سه تکرار در مجموع ۴۵ کرت در نظر گرفته شد. هر کرت از چهار ردیف به طول پنج متر تشکیل گردید. بنابراین مساحت هر کرت (با توجه به فاصله بین ردیف ۱ متر و روی ردیف ۵۰ سانتیمتر) ۱۵ مترمربع در نظر گرفته شد.

در محیط تنش فقط یک بار آبیاری پس از انتقال نشاء انجام گردید و گیاهان تا مرحله رسیدگی کامل از رطوبت ذخیره شده در خاک و حاصل از بارندگی استفاده نمودند. در محیط بدون تنش علاوه بر آبیاری اول آبیاری‌های بعدی را بر اساس عدد قرائت شده در تانسیومتر صورت کرفت. برای آبیاری از قرائت عدد ۵۰ سانتی بار استفاده گردید که در این قرائت گیاه دچار هیچگونه خسارتی ناشی از کمبود رطوبت نخواهد شد (Biglouie et al., 2006).

کودهای مبارزه با علفهای هرز و سم پاشی بسته به نیاز در موعد مقرر صورت گرفت. جهت بررسی میزان تحمل به خشکی ژنوتیپ‌ها، شاخص‌های مختلف مقاومت و حساسیت به تنش برای ژنوتیپ‌ها بر اساس عملکرد ژنوتیپ‌ها در دو محیط تنش و بدون تنش محاسبه گردید. جهت بررسی میزان تحمل به خشکی ژنوتیپ‌ها، شاخص‌های مختلف مقاومت و حساسیت به تنش برای ژنوتیپ‌ها محاسبه گردید.

Fischer & Maurer شاخص حساسیت به تنش (1978) به کمک رابطه زیر به دست آمد:

$$\frac{1 - (Y_S / Y_P)}{1 - (\bar{Y}_S / \bar{Y}_P)} \text{SSI} = \quad (1)$$

فرمول فیشر در سال اول ۰/۳۴۵۵ و در سال دوم ۰/۲۳۷۲ برآورد شد که بالا بودن شدت تنش در سال اول را به دلیل کمبود بارندگی و توزیع نامناسب آن دانست. در هر دو سال زراعی شاخص‌های GMP و STI به عنوان بهترین شاخص‌های مقاومت به خشکی شناخته شدند که براساس این دو شاخص جوهای دوپر نسبت به جوهای شش پر مقاومتر بوده و برای کشت در شرایط دیم مناسب تر شناخته شدند. & Moghadam & Farshadfr (2002) Hadizadeh (2001) Zamani عنوان نمودند که با استفاده از معیارهای مختلف ارزیابی تحمل به تنش می‌توان ارقام مناسبی را برای محیط‌های واجد یا فاقد تنش گزارش کرد.

هدف از تحقیق حاضر علاوه بر تعیین بهترین شاخص‌های تحمل به خشکی در توتون ویرجینیا، شناسایی بهترین هیبریدها از نظر تحمل به خشکی و پیشنهاد آنها برای کشت در مناطق مورد نظر و طراحی برنامه‌های بهزیادی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

پانزده هیبرید توتون ویرجینیا، شامل ۱۰ هیبرید داخلی و ۵ هیبرید معرفی شده از طرف مراکز تحقیقاتی دیگر کشورها شامل:

-۱ PVH03

-۲ VE1×Coker347

-۳ NC89×Coker347

-۴ K394×Coker347

-۵ Coker254×Coker347

-۶ NC291

-۷ NC89×VE1

-۸ K394×VE1

-۹ Coker254×VE1

-۱۰ NC55

-۱۱ K394×NC89

-۱۲ Coker254×NC89

-۱۳ CC27

-۱۴ Coker254×K394

Rosielle & Hambelen (1981) شاخص تحمل (TOL) را بصورت اختلاف میانگین عملکرد در دو محیط

که در آن Y_S عملکرد ژنتیپ‌ها در شرایط تنش، \bar{Y}_P و \bar{Y}_S به ترتیب مربوط به میانگین کلیه ژنتیپ‌ها در شرایط نرمال و تنش می‌باشد.

جدول ۱- آمار میانگین ۵ ساله مجموع بارندگی ماهانه و متوسط ماهانه درجه حرارت و رطوبت نسبی

سال‌های ۱۳۷۷-۸۱ و ۱۳۸۲-۸۶

سال	ماه	میزان بارندگی (mm)					
		فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور
		درجه حرارت (°C)	رطوبت نسبی (%)	تیرتاش	رشت	تیرتاش	رشت
۱۳۷۷-۱۳۸۱	فروردین	۸۵/۱۸	۱۲۷/۱۴	۸۱/۲۲	۷۷/۹۰	۱۳/۲۰	۱۵/۰۳
۱۳۸۲-۱۳۸۶	اردیبهشت	۳۵/۵۰	۶۲/۱۸	۷۷/۳۰	۷۹/۴۰	۱۸/۰۱	۱۷/۹۰
۱۳۸۲-۱۳۸۶	خرداد	۴۴/۷۲	۴۰/۵۶	۶۷/۲۸	۷۰/۷۰	۲۳/۷۸	۲۳/۵۶
۱۳۸۲-۱۳۸۶	تیر	۳۶/۵۴	۶۰/۷۰	۶۸/۱۸	۷۲/۲۰	۲۶/۰۳	۲۶/۰۰
۱۳۸۲-۱۳۸۶	مرداد	۳۱/۲۲		۶۵/۱۶	۷۳/۱۰	۲۷/۵۵	۲۷/۷۱
۱۳۸۲-۱۳۸۶	شهریور	۱۹۱/۷۶		۷۲/۴۹	۸۱/۵۰	۲۵/۹۵	۲۴/۵۹
۱۳۸۲-۱۳۸۶	فروردین	۵۵/۸۴		۷۵/۸۰	۶۶/۸۳	۱۵/۴۰	۱۲/۱۹
۱۳۸۲-۱۳۸۶	اردیبهشت	۴۷/۴۸		۷۲/۶۰	۶۸/۵۰	۱۸/۹۴	۱۷/۰۶
۱۳۸۲-۱۳۸۶	خرداد	۱۶/۷۶		۶۲/۲۰	۶۶/۲۰	۲۳/۷۸	۲۳/۳۰
۱۳۸۲-۱۳۸۶	تیر	۳۶/۴۰		۶۰/۲۰	۶۵/۶۲	۲۷/۰۰	۲۵/۱۵
۱۳۸۲-۱۳۸۶	مرداد	۳۳/۶۲		۶۱/۶۰	۶۴/۹۸	۲۸/۵۸	۲۶/۷۴
۱۳۸۲-۱۳۸۶	شهریور	۲۷۱/۳۸		۶۸/۸۰	۶۹/۸۰	۲۶/۴۸	۲۴/۲۶

$$Harm = \frac{2 \times (Y_P \times Y_S)}{Y_P + Y_S} \quad (6)$$

همچنین با استفاده از روش بای‌پلات روابط بین ژنتیپ‌ها و شاخص‌های تحمل به خشکی به طور همزمان به طور چند متغیره مورد بررسی واقع شد (Gabriel, 1971). برای این منظور ابتدا ماتریسی که ردیف آن ژنتیپ‌ها و ستون آن شاخص‌های تحمل بودند براساس مدل تجزیه به ارزش‌های ویژه تجزیه شده و ماتریس از نظر هر دو بعد براساس مدل گرافیکی مورد بررسی قرار گرفت و روابط ژنتیپ‌ها با یکدیگر، با شاخص‌ها و شاخص‌ها با یکدیگر تعیین شدند. به منظور تجزیه‌های آماری و رسم نمودارها از نرم‌افزارهای SAS.9 و STATGRAPH استفاده گردید.

نتایج و بحث

پیش از انجام تجزیه مرکب، به منظور آزمون همگنی واریانس خطاهای آزمایشی، آزمون بارتلت انجام شد و

تنش و بدون تنش و همچنین شاخص متوسط بهره‌وری (MP) را بصورت میانگین عملکرد در دو محیط تنش و بدون تنش پیشنهاد کردند که بر اساس روابط زیر محاسبه می‌شوند:

$$TOL = Y_P - Y_S \quad (2)$$

$$MP = \frac{Y_P + Y_S}{2} \quad (3)$$

Fernandez (1992) شاخص تحمل به تنش (STI) و میانگین هندسی ژنتیپ‌هایی با عملکرد بالا تحت هر دو جهت شناسایی ژنتیپ‌هایی با عملکرد بالا تحت هر دو محیط تنش و بدون تنش مورد استفاده قرار گیرد. این شاخص‌ها به صورت زیر محاسبه می‌گردند:

$$STI = \frac{(Y_P)(Y_S)}{(Y_P)^2} \quad (4)$$

$$GMP = \sqrt{Y_P \times Y_S} \quad (5)$$

و در نهایت شاخص میانگین هارمونیک که از طریق رابطه زیر به دست می‌آید (Samizadeh, 1996):

ظرفه ژنوتیپ × سال × مکان در تمامی شاخص‌ها می‌توان نتیجه گرفت که شرایط محیطی (سال × مکان) در بین محیط‌های آزمایشی اثرات متفاوتی را بر روی شاخص‌ها نشان می‌دهد. به عبارت دیگر شاخص‌های تحمل برای ژنوتیپ‌ها از محیطی به محیط دیگر ثابت نبوده و دارای

نوسان می‌باشد (جدول ۲).

به منظور تعیین بهترین شاخص، همبستگی عملکرد برگ خشک ژنوتیپ‌ها در شرایط تنفس (YS) و بدون تنفس (YP) با شاخص‌های تحمل به خشکی محاسبه شد (جداول ۳ و ۴). اساساً شاخص‌هایی که دارای همبستگی بالایی با عملکرد باشند، در هر دو محیط تنفس و بدون تنفس به عنوان بهترین شاخص شناخته می‌شوند. تنفس به عنوان بهترین شاخص شناخته می‌شوند (Fernandez, 1992). زیرا این شاخص‌ها قادر به جداسازی و شناسایی ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالا در هر دو محیط می‌باشند و به عبارت دیگر این شاخص‌ها قادر به انتخاب ارقامی هستند که علاوه بر تحمل به خشکی، پتانسیل عملکرد بالایی را نیز دارا می‌باشند.

با توجه به بررسی همبستگی عملکرد برگ خشک در شرایط تنفس (YS) و بدون تنفس (YP) با شاخص‌های تحمل به خشکی، در هر دو منطقه تیرتاش و رشت به ترتیب با شدت تنفس ۰/۵۰۳ و ۰/۴۱۱، شاخص‌های STI، GMP و MP به عنوان بهترین شاخص‌های تحمل به خشکی در توتون انتخاب شدند. دلیل این امر، همبستگی بالا و معنی‌دار این سه شاخص با عملکرد برگ خشک در شرایط تنفس و بدون تنفس است (جداول ۳ و ۴).

جدول ۲- تجزیه واریانس خطا از آزمایشات در سطح

برای ژنوتیپ‌های توتون در مناطق و سال‌های مختلف

(MS) میانگین مرتعات

STI	Harm	GMP	MP	TOL	SSI	Y _s	Y _n	درجه آزادی	منابع		تغییرات
									سال	مکان	
۳/۰۱۴ ^{ns}	۲۶/۹۱۶ ^{ns}	۱۹/۳۳۹ ^{ns}	۱۶/۳۷۷ ^{ns}	۲۳/۱۲۶ ^{ns}	۵/۹۴۲ ^{ns}	۳۴/۸۵۶ ^{ns}	۱/۱۹۸ ^{ns}	۱			
۱/۸۸۱ ^{ns}	۱۸۹/۴۲۹ ^{ns}	۲۱۴/۵۶۷ ^{ns}	۶۷۹/۴۴۷ ^{ns}	۱۱۵/۷۱۲ ^{ns}	۶/۲۵۹ ^{ns}	۱۰۴/۱۶۵ ^{ns}	۴۳۹/۴۵۳ ^{ns}	۱			
۲/۵۶۲**	۲۶/۴۹۱**	۲۷/۵۷۴**	۷۳/۳۲۵**	۴/۴۱۸ ^{ns}	۵/۷۰۳**	۱۸/۵۵۳**	۴۱/۰۷۹**	۱			
۰/۱۵۵**	۰/۱۲۹*	۰/۱۷۷**	۰/۸۵۸**	۰/۶۲۷**	۰/۰۵۵**	۰/۰۷۰ ^{ns}	۰/۷۶۱**	۸			
۰/۰۷۶**	۱/۴۴۹**	۱/۳۸۷**	۲/۹۶۱**	۳/۲۰۷**	۰/۳۶۱**	۱/۴۶۰**	۲/۹۸۰**	۱۴			
۰/۰۷۹*	۱/۲۷۶ ^{ns}	۱/۱۱۴ ^{ns}	۲/۳۵۵ ^{ns}	۱/۱۸۳ ^{ns}	۰/۱۴۷ ^{ns}	۱/۱۴۶ ^{ns}	۱/۳۹۲ ^{ns}	۱۴			

فرض همگنی واریانس خطا از آزمایشات در سطح احتمال ۱٪ رد نشد. نتایج تجزیه واریانس مرکب بیانگر اختلاف بسیار معنی‌داری بین ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه شاخص‌ها و عملکردهای آبی و تنفس بود که وجود تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها را نشان داده و انتخاب برای تحمل به خشکی را امکان‌پذیر می‌سازد (جدول ۲). بین سال‌ها و بین مکان‌ها از نظر شاخص‌های تحمل به خشکی اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید. به جز شاخص TOL برای سایر شاخص‌ها، مکان‌ها در سال‌های مختلف اختلاف معنی‌داری را نشان دادند. معنی‌دار بودن اثر متقابل مکان × سال (محیط) برای تمامی شاخص‌ها به جز شاخص TOL، حاکی از نوسانات شرایط تصادفی محیط است و بستگی به سال و مکان خاصی در ارتباط با پیش‌بینی عملکرد ژنوتیپ‌ها ندارد. به عبارتی ارقام توتون در مجموع در بعضی مناطق برای بعضی سال‌ها، در مقایسه با سال‌های دیگر، محصول بیشتری تولید می‌کنند. اثر متقابل ژنوتیپ × سال و ژنوتیپ × مکان برای شاخص‌های SSI و MP معنی‌دار نشده است که بیانگر این موضوع است که ژنوتیپ‌ها در سال‌ها و مکان‌های متفاوت از نظر این شاخص‌ها وضعیت خود را حفظ کرده اند در حالیکه برای شاخص‌های Harm، GMP و STI اثر متقابل ژنوتیپ × مکان در سطح احتمال ۱۵٪ معنی‌دار گشته است که بیانگر این موضوع است که ژنوتیپ‌ها در مناطق تیرتاش و رشت از نظر این شاخص‌ها وضعیت متفاوتی را نشان می‌دهند. لذا به نظر می‌رسد که سه شاخص اول کمتر تحت تاثیر محیط قرار می‌گیرند و احتمالاً از وراثت‌پذیری بیشتری نیز برخوردار هستند. از طرف دیگر با توجه به معنی‌دار شدن اثر سه

۰/۰۸۳*	۱/۰۵۸۵*	۱/۰۴۴۶*	۳/۱۷۰ ns	۱/۰۸۹ ns	۰/۱۳۲ ns	۱/۰۴۵۷ ns	۱/۰۷۴۶ ns	۱۴	زنوتیپ × مکان
۰/۰۳۲**	۰/۰۷۰۱**	۰/۰۵۸۲**	۱/۰۳۸۵**	۱/۰۷۴۷**	۰/۰۲۱۲**	۰/۰۸۳۴**	۱/۰۰۸۹۷**	۱۴	زنوتیپ × سال × مکان
۰/۰۰۴	۰/۰۶۴	۰/۰۵۹	۰/۰۱۹۷	۰/۰۲۳۹	۰/۰۰۲۰	۰/۰۰۶۹	۰/۰۱۷۷	۱۱۲	خطا
۰/۱۸۶	۴/۶۸۷	۴/۰۸۷۰	۱۳/۸۵۴	۳/۷۷۲۸	۰/۰۴۵۲	۳/۰۳۸۳	۸/۷۷۸۷	۱۷۹	کل
۰/۶۴۶	۵/۰۵۲	۵/۰۲۷۴	۹/۰۴۴	۲/۰۰۵۴	۱/۱۷۴	۳/۰۹۹۳	۷/۰۴۷		میانگین
۹/۸۲۴	۵/۰۰۳	۴/۶۱۲	۴/۹۱۷	۱۶/۰۳۷	۱۲/۱۹۴	۶/۰۵۸۸	۵/۰۹۷۳		ضریب تغییرات
۰/۹۶۵	۰/۰۷۷	۰/۰۹۸۰	۰/۰۹۷۶	۰/۰۹۰۲	۰/۰۹۲۹	۰/۰۹۶۶	۰/۰۹۶۷		ضریب تبیین
۰/۰۶۳	۰/۰۲۵۲	۰/۰۲۴۳	۰/۰۴۴۴	۰/۰۴۸۹	۰/۰۱۴۳	۰/۰۲۶۳	۰/۰۴۲۱		جذر میانگین مریعات خطای

ns عدم اختلاف معنی دار، * و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

(1997) Schneider et al. (1992) Fernandez عنوان کردند که انتخاب براساس این دو شاخص باعث انتخاب ژنوتیپ های می شود که متتحمل به تنفس هستند ولی پتانسیل عملکردشان پایین است. نکته قابل توجه در جداول همبستگی، همبستگی مثبت و بسیار معنی دار عملکرد برگ خشک بین دو شرایط تنفس و غیرتنفس در تیرتاش ($r=0/7418^{**}$) بود که در رشت همبستگی معنی داری را نشان نداد که این نشانگر حساسیت بیشتر ژنوتیپ ها در رشت به شرایط تنفس می باشد. برای گزینش بهترین ژنوتیپ ها از لحاظ تحمل به خشکی، ژنوتیپ ها براساس شاخص های اندازه گیری شده در دو منطقه رتبه بندی گردیدند (جداول ۵ و ۶). بر این اساس، هیبریدهای PVH03 و NC89×k394 در TOL تیرتاش، و هیبریدهای ULT109 و Coker347×Coker254 در رشت بیشترین عملکرد برگ خشک را در شرایط بدون تنفس نشان دادند.

Mesbah & Zamani (2006) نیز این سه شاخص را به عنوان بهترین شاخص های تحمل به خشکی انتخاب کردند. شاخص میانگین هارمونیک در هر دو منطقه تیرتاش و رشت به ترتیب با $r=0/9871^{**}$ و $r=0/9627^{**}$ بیشترین همبستگی مثبت و معنی داری را در سطح احتمال ۱٪ با عملکرد برگ خشک در شرایط تنفس نشان داد، در حالی که همبستگی بالایی را با عملکرد برگ خشک در شرایط نرمال بالا خاص در رشت نشان نداد لذا این شاخص می تواند در تفکیک ژنوتیپ هایی که در شرایط تنفس عملکرد خوبی دارند مفید واقع گردد. در ارتباط با شاخص های TOL و SSI با توجه اینکه این دو شاخص در هر دو منطقه مورد آزمایش از همبستگی منفی و بسیار معنی داری با عملکرد در شرایط تنفس برخوردار بودند لذا ژنوتیپ هایی که دارای مقادیر کمتر این شاخص ها هستند مدنظر بوده و به عنوان ژنوتیپ های متتحمل شناخته می شوند.

جدول ۳- نتایج تجزیه همبستگی بین شاخص های تحمل به خشکی با صفت عملکرد برگ خشک توتون در دو شرایط تنفس و بدون تنفس در طی دو سال در منطقه تیرتاش

Yn	Yn	Ys	SSI	TOL	MP	STI	GMP	Harm
Yn	۱							
Ys	۰/۷۴۱۸**	۱						
SSI	-۰/۰۲۱۹۰	-۰/۰۷۹۵۵**	۱					
TOL	۰/۰۴۹۲۲**	-۰/۰۲۱۸۷	۰/۰۷۱۳۹**	۱				
MP	۰/۰۹۴۰۸**	۰/۰۹۲۵۲**	-۰/۰۵۲۶۰**	۰/۰۱۶۸۰	۱			
STI	۰/۰۸۶۵۵**	۰/۰۹۷۴۹**	-۰/۰۶۵۷۶**	-۰/۰۰۰۶۲	۰/۰۹۸۲۵**	۱		
GMP	۰/۰۸۸۶۶**	۰/۰۹۶۷۸**	-۰/۰۶۳۰۹**	۰/۰۰۳۳۸	۰/۰۹۹۰۸**	۰/۰۹۹۶۷**	۱	
Harm	۰/۰۸۲۹۷**	۰/۰۹۸۷۱**	-۰/۰۷۰۳۶**	-۰/۰۰۷۴۰	۰/۰۹۶۸۵**	۰/۰۹۹۳۴**	۰/۰۹۹۲۱**	۱

* و ** به ترتیب اختلاف معنی داری در سطوح ۵ و ۱ درصد.

جدول ۴- نتایج تجزیه همبستگی بین شاخص‌های تحمل به خشکی با صفت عملکرد برگ خشک توتون در هر شرایط تنش و بدون تنش در طی دو سال در منطقه رشت

	Yn	Ys	SSI	TOL	MP	STI	GMP	Harm
Yn	1							
Ys	.۰/۲۳۷۱	1						
SSI	.۰/۳۴۰۲*	-.۰/۸۲۸۷**	1					
TOL	.۰/۶۰۴۴**	-.۰/۶۳۰۷**	.۰/۹۵۱۳**	1				
MP	.۰/۸۲۸۶**	.۰/۷۲۳۰**	-.۰/۱۲۹۶	.۰/۰۶۸۹	1			
STI	.۰/۶۷۶۱**	.۰/۸۷۳۵**	-.۰/۴۵۶۰**	-.۰/۱۷۶۳	.۰/۹۵۸۷**	1		
GMP	.۰/۶۴۷۷**	.۰/۸۸۹۳**	-.۰/۴۸۸۶**	-.۰/۲۱۱۹	.۰/۹۵۲۵**	.۰/۹۹۶۲**	1	
Harm	.۰/۴۴۴۵**	.۰/۹۶۲۷**	-.۰/۶۷۰۲**	-.۰/۴۳۴۵*	.۰/۸۴۰۰**	.۰/۹۵۰۱**	.۰/۹۶۱۹**	1

* و ** به ترتیب اختلاف معنی‌داری در سطوح ۵ و ۱ درصد.

ژنتیپ‌های با عملکرد بالا در شرایط تنش را انتخاب می‌کنند، در تیرتاش Coker347×NC89 و NC55 کمترین مقدار SSI و VE1×NC89 و K394Error! Objects cannot be created from editing field codes. عملکرد برگ خشک را با میزان ۵/۱۶ کیلوگرم در هر کمترین مقدار TOL را نشان دادند. در حالی که در رشت CC27 و VE1×Coker254 کمترین مقدار SSI و TOL را نشان دادند (جداول ۵). به منظور بررسی همزمان ژنتیپ‌ها توسط کلیه شاخص‌ها از روش بای‌پلات استفاده شد. به این منظور ماتریسی را که ردیف‌های آن ژنتیپ‌های توتون و ستون‌های آن شاخص‌های محاسبه شده بود، به مؤلفه‌های اصلی تجزیه شد که نتایج در جداول ۷ و ۸ آمده است.

در شرایط تنش خشکی در تیرتاش هیبریدهای NC55 و NC89×k394 بیشترین عملکرد برگ خشک را نشان دادند در حالی که در رشت CC27 بیشترین عملکرد برگ خشک را با میزان ۵/۱۶ کیلوگرم در هر کرت نشان داد و پس از آن هیبرید Coker347×Coker254 قرار گرفت. با توجه به شاخص‌های MP و GMP که ژنتیپ‌های با عملکرد بالا در هر دو شرایط تنش و غیرتنش را جدا می‌نمایند، ژنتیپ‌های NC55 و NC89×k394 Coker347×Coker254 در تیرتاش و CC27 و NC89×k394 در رشت انتخاب شدند. در خصوص شاخص‌های TOL و SSI که مقادیر کمتر آن،

جدول ۵- رتبه‌بندی تحمل به خشکی ژنتیپ‌های توتون به وسیله شاخص‌های تحمل به خشکی در طی دو سال در منطقه تیرتاش

	Harm	RTB	GMP	RTB	STI	RTB	MP	RTB	TOL	RTB	SSI	YS	YP	ژنتیپ
۱۴	۴/۲۵	۱۳	۴/۵۴	۱۳	۰/۳۴۳	۱۴	۴/۸۵	۱۱	۳/۴۱	۸	۱/۰۳۵	۴/۳۷	۹/۱۰	PVH03
۱۳	۴/۳۶	۱۴	۴/۵۱	۱۴	۰/۳۳۹	۱۳	۴/۹۱	۸	۳/۷۸	۵	۱/۱۰۴	۲/۰۱	۶/۷۹	VE1×Coker347
۴	۵/۸۸	۴	۶/۰۹	۴	۰/۶۱۷	۴	۶/۳۰	۱۳	۳/۲۴	۱۴	۰/۸۱۳	۴/۶۸	۷/۹۳	NC89×Coker347
۳	۶/۱۵	۳	۶/۳۸	۳	۰/۶۷۷	۳	۶/۶۲	۱۲	۳/۵۱	۹	۰/۹۶۳	۴/۸۶	۸/۳۷	K394×Coker347
۱۱	۴/۵۲	۱۱	۵/۰۶	۱۱	۰/۴۲۶	۹	۵/۶۶	۱	۵/۰۸	۱	۱/۱۲۱	۲/۱۲	۸/۲۰	Coker254×Coker347
۱۵	۳/۷۷	۱۵	۴/۰۳	۱۵	۰/۲۷۱	۱۵	۴/۳۰	۱۵	۲/۹۶	۱۰	۰/۹۲۸	۴/۴۵	۸/۳۵	NC291
۸	۴/۸۹	۹	۵/۱۴	۹	۰/۴۳۹	۱۱	۵/۳۹	۱۴	۳/۷۴	۱۲	۰/۹۲۳	۲/۷۷	۷/۰۱	NC89×VE1
۱۲	۴/۳۸	۱۲	۴/۸۰	۱۲	۰/۳۸۳	۱۲	۵/۲۵	۵	۴/۲۶	۳	۱/۱۴۷	۲/۱۲	۷/۳۸	K394×VE1
۵	۵/۳۸	۶	۵/۶۴	۶	۰/۵۳۱	۶	۵/۹۱	۱۰	۳/۵۰	۱۱	۰/۹۰۵	۴/۱۶	۷/۶۷	Coker254×VE1
۱	۶/۷۱	۱	۶/۹۴	۱	۰/۸۰۱	۱	۷/۱۷	۹	۳/۶۱	۱۵	۰/۷۹۸	۵/۳۷	۸/۹۸	NC55
۲	۶/۵۸	۲	۶/۸۴	۲	۰/۷۷۸	۲	۷/۱۰	۷	۳/۸۶	۱۳	۰/۱۸۹	۵/۱۷	۹/۰۴	K394×NC89
۷	۵/۱۲	۷	۵/۴۰	۷	۰/۴۸۶	۷	۵/۸۳	۴	۴/۳۵	۶	۱/۰۷۸	۲/۶۵	۸/۰۱	Coker254×NC89
۶	۵/۳۰	۵	۵/۷۷	۵	۰/۵۵۴	۵	۶/۲۹	۲	۴/۹۷	۲	۱/۱۲۶	۲/۸۰	۸/۷۷	CC27
۹	۴/۸۲	۸	۵/۲۸	۸	۰/۴۶۲	۸	۵/۷۳	۳	۴/۵۳	۴	۱/۱۲۵	۲/۴۷	۸/۰۱	Coker254×K394
۱۰	۴/۷۲	۱۰	۵/۰۶	۲	۰/۴۲۸	۱۰	۵/۴۳	۶	۳/۹۴	۷	۱/۰۵۹	۲/۴۶	۷/۴۰	ULT109

جدول ۶- رتبه‌بندی تحمل به خشکی ژنوتیپ‌های توتون به وسیله شاخص‌های تحمل به خشکی در طی دوسال در منطقه رشت

															ژنوتیپ
	Harm	GMP	RTB	STI	RTB	MP	RTB	TOL	RTB	SSI	YS	YP			
۱۳	۳/۵۷	۱۲	۳/۷۶	۱۳	۰/۴۲۱	۱۳	۳/۹۰	۸	۲/۵۶	۶	۱/۰۹۰	۲/۷۷	۵/۰۳	PVH03	
۱۰	۴/۰۰	۹	۴/۲۹	۹	۰/۵۵۹	۶	۴/۶۱	۲	۲/۳۵	۳	۱/۲۵۹	۲/۹۵	۶/۳۰	VE1×Coker347	
۱۴	۳/۴۸	۱۳	۳/۷۱	۱۴	۰/۴۱۵	۱۲	۳/۹۶	۶	۲/۷۲	۴	۱/۲۳۶	۲/۵۹	۵/۳۲	NC89×Coker347	
۸	۴/۲۸	۸	۴/۴۰	۸	۰/۵۸۹	۷	۴/۵۶	۱۰	۲/۳۷	۹	۱/۰۱۱	۳/۳۷	۵/۷۴	K394×Coker347	
۲	۵/۳۵	۱	۵/۵۶	۱	۰/۹۴۰	۱	۵/۷۸	۴	۳/۱۷	۷	۱/۰۴۲	۴/۲۰	۷/۳۷	Coker254×Coker347	
۴	۴/۷۵	۴	۴/۹۱	۴	۰/۷۲۷	۳	۵/۰۷	۹	۲/۴۸	۱۰	۰/۹۵۶	۳/۸۲	۶/۳۱	NC291	
۶	۴/۵۸	۵	۴/۷۶	۵	۰/۶۸۵	۵	۴/۹۵	۷	۲/۶۴	۸	۱/۰۱۴	۳/۶۳	۶/۲۷	NC89×VE1	
۱۲	۳/۷۷	۱۰	۴/۰۳	۱۰	۰/۴۹۱	۱۰	۴/۳۱	۵	۳/۰۳	۲	۱/۲۶۵	۲/۷۹	۵/۸۳	K394×VE1	
۷	۴/۵۰	۶	۴/۴۶	۶	۰/۶۰۱	۹	۴/۴۹	۱۴	۰/۹۱	۱۴	۰/۴۳۷	۴/۰۳	۴/۹۵	Coker254×VE1	
۱۱	۳/۸۷	۱۴	۳/۹۳	۱۱	۰/۴۶۵	۱۱	۳/۹۹	۱۳	۱/۱۵	۱۳	۰/۵۸۳	۳/۴۱	۵/۳۱	NC55	
۳	۴/۹۱	۳	۵/۱۶	۳	۰/۸۰۴	۲	۵/۴۲	۳	۳/۲۵	۵	۱/۱۱۴	۳/۷۹	۷/۰۴	K394×NC89	
۵	۴/۶۶	۷	۴/۴۴	۷	۰/۵۹۵	۸	۴/۵۵	۱۱	۲/۰۲	۱۲	۰/۸۷۶	۳/۵۴	۵/۵۷	Coker254×NC89	
۱	۵/۷۵	۲	۵/۳۲	۲	۰/۸۵۴	۴	۴/۹۸	۱۵	۰/۳۴	۱۵	۰/۱۷۰	۵/۱۶	۵/۵۰	CC27	
۹	۴/۰۴	۱۱	۳/۸۹	۱۲	۰/۴۵۸	۱۴	۳/۷۷	۱۲	۱/۸۳	۱۱	۰/۸۸۱	۳/۱۰	۴/۹۳	Coker254×K394	
۱۵	۲/۵۹	۱۵	۳/۰۷	۱۵	۰/۲۸۳	۱۵	۳/۶۶	۱	۳/۹۵	۱	۱/۱۰۱	۳/۶۸	۷/۶۳	ULT109	

هواشناسی بیانگر کاهش میزان بارندگی و میزان رطوبت نسبی سال‌های اخیر در هر دو منطقه تیرتاش و رشت نسبت به سال‌های گذشته است (جدول ۱). از طرف دیگر پراکنش نامناسب بارندگی در این مناطق به خصوص زمانی که گیاه بیشترین نیاز آبی را دارد، باعث گردیده که نیاز آبی گیاه به طور کامل برآورده نشود. لذا شناسایی هیبریدهایی که در این گروه قرار می‌گیرند و متحمل به خشکی هستند، می‌توانند راهکاری مناسب در کاهش خسارت‌های ناشی از خشکی باشد.

این ژنوتیپ‌ها در تیرتاش شامل هیبریدهای NC89×k394 و NC55 و NC89×NC89 و Coker347×Coker254 و CC27 و VE1×Coker347 بودند که در سمت راست و پایین نمودار قرار داشتند.

ژنوتیپ‌هایی که در سمت راست و بالای نمودار قرار گرفته‌اند از عملکرد بالایی در شرایط نرمال برخوردار بوده ولی حساس به تنفس خشکی می‌باشند. بر این اساس در تیرتاش CC27 و در رشت هیبریدهای NC89×k394، Coker347×Coker254 و NC89×k394 این خاصیت را نشان دادند. نکته قابل توجه در این خصوص اینکه ژنوتیپ‌ها در مکان‌های مختلف عکس العمل‌های متفاوتی نسبت به تنفس نشان می‌دهند. به عنوان مثال NC89×k394 در تیرتاش هیبرید متحمل شناخته شده و در هر دو شرایط تنفس و غیرتنفس از عملکرد بالایی برخوردار بود در حالی که در رشت این هیبرید فقط در

نتایج نشان داد که بیشترین تغییرات مورد نظر بین داده‌ها توسط دو مؤلفه اول بیان می‌شود. در تیرتاش مؤلفه اول ۷۶/۳۲ درصد و مؤلفه دوم ۲۳/۰۸ درصد که مجموعاً ۹۹/۴۰ درصد از تغییرات بین داده‌ها را توجیه می‌کند. در رشت مؤلفه اول ۶۷/۶۰ و مؤلفه دوم ۳۱/۸۲ که در مجموع ۹۹/۴۱ درصد از تغییرات را توجیه کردند. در هر دو منطقه مؤلفه اول ضرایب مثبت و بالایی برای عملکرد برگ خشک در شرایط نرمال و تنفس و شاخص‌های MP، GMP، STI و Harm دارد و لذا این مؤلفه را، مؤلفه تحمل به خشکی نامگذاری و مؤلفه دوم را، همبستگی منفی با عملکرد در شرایط تنفس و همبستگی مثبت و بالایی را با TOL و SSI نشان داده، مؤلفه حساسیت به تنفس نامیده شد. لذا هر چه مقدار مؤلفه دوم کمتر باشد مطلوب‌تر است. Ahmadzadeh Zabet & Hoseynzadeh (2001)، Ebrahimi (1997)، Mesbah & Zamani (2005)، Yahoiany et al. (2005) و Karami et al. (2006) به نتایج مشابهی دست یافته‌ند.

از آنجا که مؤلفه اول تغییراتی را در بر می‌گیرد که توسط مؤلفه دوم تعیین نمی‌شود و بالعکس، از این رو می‌توان وضعیت ژنوتیپ‌ها را براساس این دو مؤلفه تبیین نمود. با توجه به نمودار بای‌پلات (شکل‌های ۱ و ۲) می‌توان ارقامی را که در هر دو محیط دارای عملکرد بالایی بوده‌اند شناسایی کرد. نظر به این که آمار

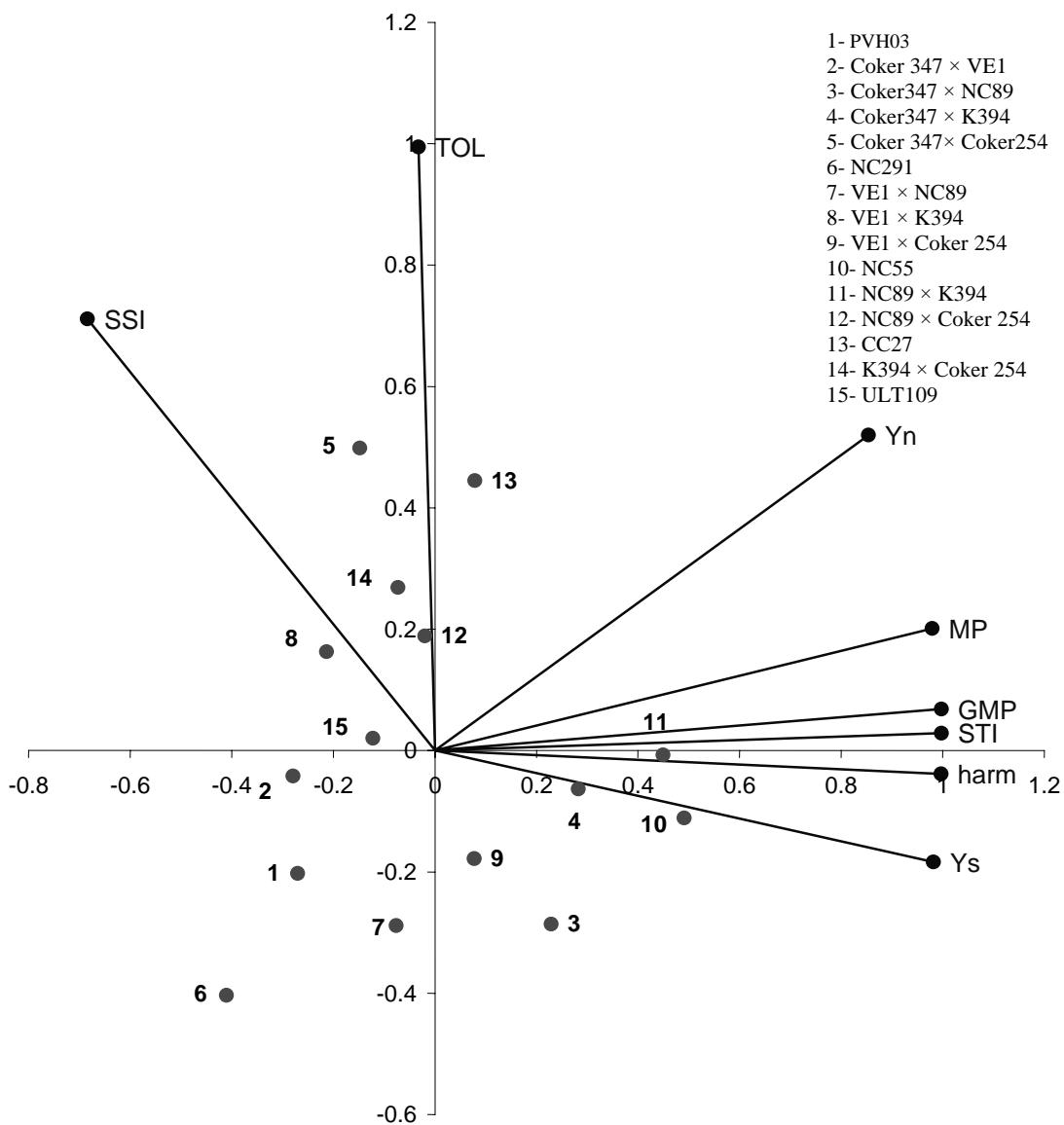
به عنوان رقم متحمل با عملکرد بالا در شرایط تنفس و غیرتنفس شناخته شد در تیرتاش به عنوان هیبرید شرایط نرمال از عملکرد بالایی برخوردار بود و حساسیت بالایی را به تنفس نشان داد. همچنین CC27 که در رشت

جدول ۷- تجزیه به مولفه های اصلی برای شاخص های تحمل به خشکی در منطقه تیرتاش

Harm	STI	GMP	MP	TOL	SSI	Ys	Yp	در صد تجمعی مقدار	در صد مقدار	در صد مقدار	مقادیر ویژه
۰/۴۰۳	۰/۴۰۳	۰/۴۰۳	۰/۴۰۳	۰/۳۹۶	-۰/۰۱۳	-۰/۲۷۶	۰/۲۸۲	۰/۳۴۵	۷۶/۳۲	۷۶/۳۲۰	۶/۱۰۵
-۰/۰۲۸	۰/۰۵۰	۰/۰۲۱	۰/۱۴۸	۰/۷۳۲	۰/۵۲۳	-۰/۱۳۵	۰/۳۸۲	۹۹/۴۰	۲۳/۰۸۰	۱/۸۴۶	مولفه دوم

جدول ۸- تجزیه به مولفه های اصلی برای شاخص های تحمل به خشکی در منطقه رشت

Harm	STI	GMP	MP	TOL	SSI	Ys	Yp	در صد تجمعی مقدار	در صد مقدار	در صد مقدار	مقادیر ویژه
۰/۴۲۵	۰/۴۲۳	۰/۴۲۰	۰/۳۸۴	-۰/۱۵۹	-۰/۲۶۹	۰/۴۱۰	۰/۲۲۱	۶۷/۶۰	۶۷/۶۰	۵/۴۰۷	مولفه اول
-۰/۰۴۶	۰/۱۰۴	۰/۱۲۶	۰/۲۷۱	۰/۵۸۱	۰/۴۸۶	-۰/۱۸۶	۰/۵۳۶	۹۹/۴۱	۳۱/۸۲	۲/۵۴۵	مولفه دوم

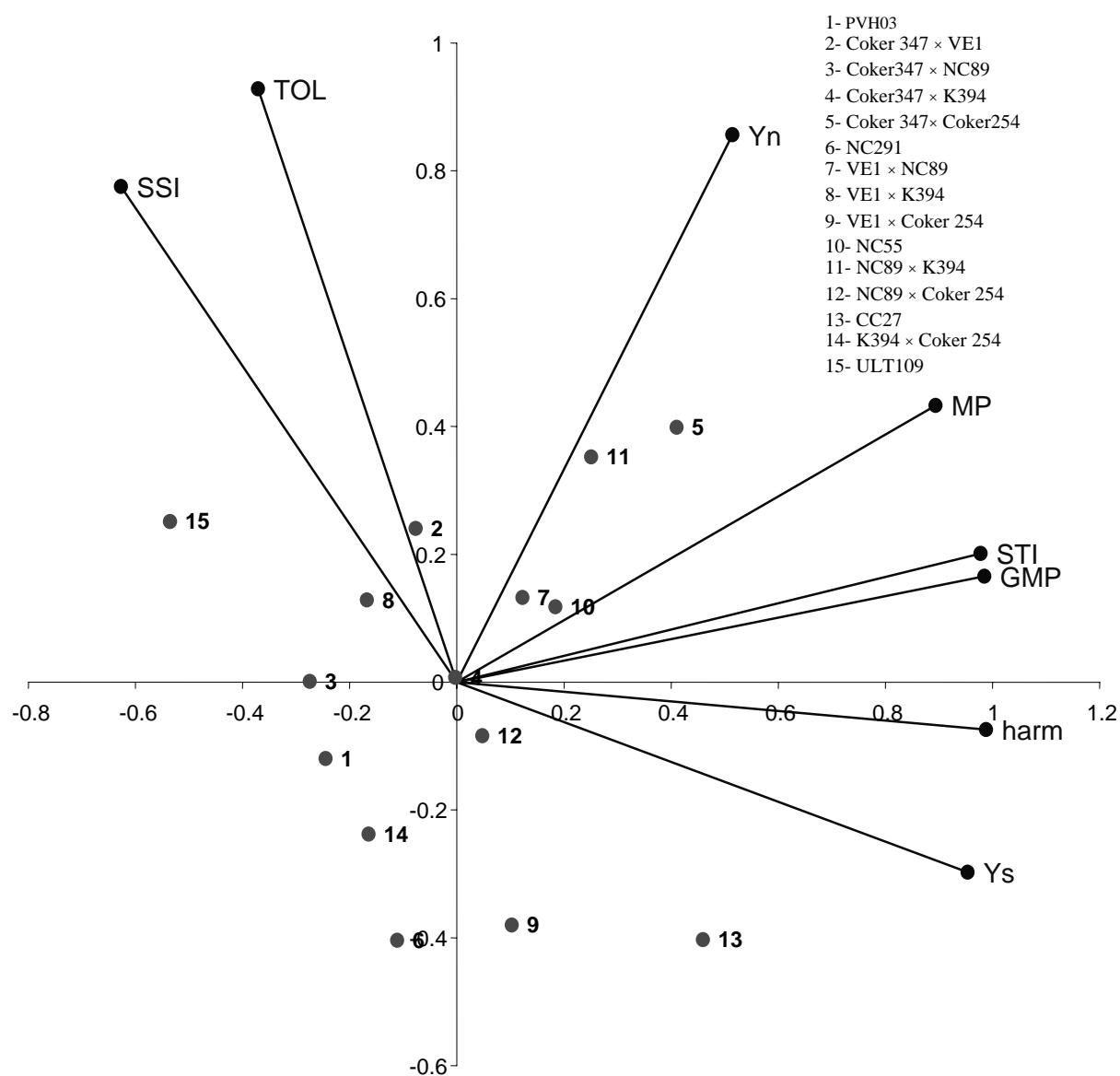

شکل ۱- نمایش بای پلات ۱۵ ژنوتیپ توتون در ۸ شاخص تحمل به خشکی بر اساس اولین و دومین مولفه اصلی در منطقه تیرتاش

هیریدها، هیریدهای PVH03 و NC291 در هر دو منطقه در این ناحیه قرار گرفتند. ژنوتیپ‌هایی که در سمت چپ و بالای نمودار قرار گرفتند از عملکرد پایینی در هر دو شرایط برخودار بوده و علاوه بر آن حساس به تنش خشکی می‌باشند. در بین ژنوتیپ‌ها هیرید ۶ در هر دو منطقه این خاصیت را نشان داد. Farshadfar (1998) عنوان کرد که گیاهان هموزیگوت و هتروزیگوت در شرایط مطلوب تفاوتی از نظر سازگاری ندارند اما در شرایط نامطلوب گیاهان هتروزیگوت وضعیت بهتری را نشان می‌دهند. از بررسی زوایای

حساس به تنش معرفی گردید. لذا به نظر می‌رسد در هر ژنوتیپی، ژنهای تحمل به خشکی برای بیان خود نیاز به شرایط محیطی خاصی دارند. Farshadfar (1999) نیز عنوان نمود که اثرات درونی گیاه در تغییرات فنتوتیپی و فیزیولوژیکی می‌تواند نقش مهمی داشته باشد به طوریکه بعضی ژنهای برای ظاهر شدن نیاز به یک محیط بخصوصی مثل درجه حرارت بخصوص بخوبی دارند. ژنوتیپ‌هایی که در سمت چپ و پایین نمودار قرار گرفتند از عملکرد بالایی در دو شرایط برخوردار نبودند اما حساسیت کمی به تنش نشان دادند که در میان

خطوط در نمودار بای پلات که شاخص‌ها را نشان می‌دهند می‌توان به همبستگی شاخص‌ها پی برد به

شکل ۲- نمایش بای پلات ۱۵ ژنوتیپ توتون در هشت شاخص تحمل به خشکی بر اساس اولین و دومین مولفه اصلی در منطقه رشت

نمودار مشاهده می‌شود خط شاخص MP به عملکرد بدون تنفس و خط شاخص Harm به عملکرد تنفس زدیکتر می‌باشد لذا می‌توان عنوان کرد شاخص MP بیشتر متمایل به انتخاب ژنوتیپ‌هایی است که عملکرد Harm بالایی در شرایط نرمال دارند در حالی که شاخص GMP بیشتر متمایل به انتخاب ژنوتیپ‌هایی است که عملکرد Harm بالایی در شرایط تنفس دارند. خطوط شاخص‌های STI و

طوری که مشاهده می‌شود شاخص‌های TOL و SSI در هر دو منطقه تیرتاش و رشت همبستگی منفی و بالایی با عملکرد برگ خشک در شرایط تنفس دارند. چهار شاخص MP, GMP, STI و Harm با عملکرد برگ خشک در شرایط تنفس و غیرتنفس همبستگی مثبتی را در هر دو منطقه نشان می‌دهند ولی همانطور که از

منطقه تیرتاش به هیبریدهای NC55×K394، NC89×Coker347 و Coker254 و در رشت به هیبریدهای CC27 و VE1×Coker254 اختصاص یافتند. ج) چنانچه کشت توتون در شرایط آبیاری مدنظر باشد، در تیرتاش هیبرید CC27 و در رشت هیبریدهای NC291، NC89×K394، Coker347×Coker254 به عنوان بهترین هیبریدها شناخته شدند.

سپاسگزاری

از کسانی که در مؤسسه تحقیقات توتون رشت و تیرتاش، در اجرای این طرح همکاری صمیمانه‌ای داشتند و همچنین معاونت پژوهشی سازمان دخانیات کشور که هزینه‌های این طرح را تقبل نمودند، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

GMP در هر دو منطقه تیرتاش و رشت بسیار نزدیک به هم می‌باشد که نشان از همبستگی بالای این دو شاخص نسبت به یکدیگر دارد و هر دو شاخص در حد وسط خطوط عملکرد در شرایط نرمال و تنفس قرار دارند. لذا می‌توانند به عنوان شاخص‌های مناسب جهت انتخاب ژنوتیپ‌هایی که در هر دو شرایط تنفس و غیرتنفس از عملکرد بالایی برخوردار هستند، انتخاب شوند (شکل‌های ۱ و ۲).

نتیجه گیری کلی

به طور کلی نتایج به دست آمده از این تحقیق عبارتند از:

(الف) بهترین شاخص‌ها برای انتخاب ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی در توتون، شاخص‌های STI و GMP تعیین گردیدند.

(ب) بهترین هیبریدها، که دارای پتانسیل عملکرد بالا در هر دو شرایط تنفس خشکی و بدون تنفس باشند در

REFERENCES

1. Abdemishani, S. & Shanjatebushehri, A. S. (1997). *Breeding Studies*. Tehran: Tehran University Press. (In Farsi).
2. Ahmadzadeh, A. (1997). *Determine the best in drought tolerance indices maize lines selected*. M. Sc. Thesis Breeding, Tehran University. (In Farsi).
3. Alavi, R. & Shoaeiedelami, M. (2004). Study selection of different cultivars of tobacco genetic resistance to drought stress in Rasht. In: Congress of Agronomy and Plant Breeding-VIII, 25-27 Aug., University of Guilan, Iran, pp.78. (In Farsi).
4. Betran, F. J., Beck, D. L., Banziger, M. & Edmeades, G. (2003). Secondary traits in parental inbreds and hybrids under stress and non-stress environments in tropical maize. *Journal Field Crops Res*, 83, 51-65.
5. Biglouie, M. H., Assimi, M. H. & Jabbarzadeh, A. (2006). Effect of supplemental irrigation on yield and yield components of flue-cured tobacco. *Iranian Journal of Crop Science*, 2(30), 184-200. (In Farsi).
6. Ebrahimi, M. (2001). *Study reaction of some red beans and white beans genotypes to limited irrigation*. M. Sc. Thesis in Agronomy, Tehran University, Faculty of Agriculture, Karaj. (In Farsi).
7. Farshadfar, E. (1998). *Breeding methodology*. Kermanshah: Razi University Press. (In Farsi).
8. Farshadfar, E. (1999). *Application of biometrical genetics in plant breeding*. Kermanshah: Razi University Press (In Farsi).
9. Farshadfr, E. & Zamani, A. (2001). Selection for drought tolerance in chickpea lines. *Iranian Journal of Crop Science*, 32 (1), 65-77. (In Farsi).
10. Fernandez, G. C. (1992). Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In: *Proceedings of the international symposium on adaptation of vegetable and other food crops to temperature and water stress*. Kuo, Cgced. Taiwan, 13-18, August., PP. 257-270.
11. Fischer, F. A. & Maurer, R. (1978). Drought resistance in spring wheat cultivars. I. grain yield responses. *Australian Journal of Agriculture Research*, 30, 1001-1020.
12. Gabriel, K. R. (1971). The biplot graphical display of matrices with applications to principal component analysis. *Biometrika*, 58, 453-467.
13. Levitt, J. (1980). *Response of plant to environmental stress*. New York: Academic press.
14. Ghodsi, M., Nazeri, S. M. & Feizabadi, S. (1998). Response of spring wheat lines and cultivars to drought stress In: Congress of Agronomy and Plant Breeding-V, 24-26 Aug., Seed and Plant Improvement Institute, Kraj, Iran, pp.252. (In Farsi).

15. Mesbah, R. & Zamani, P. (2006). Evaluation of quantitative of drought tolerance indices of six varieties of Virginia tobacco. *Brief the Research Institute of tobacco in Ttirtash, Iranian Tobacco Company*, 75-82. (In Farsi).
16. Moghadam, A. & Hadizadeh, M. H. (2002). Evaluation of tolerance to drought Stress in hybrid corn and parent lins using drought stress indices. *Journal of Seed and Plant*, 18(3), 255- 270. (In Farsi).
17. Michael, M. J. & Anthony, W.T. (2007). *Irrigation tobacco*. <http://www.caes.uga.edu/commoites>.
18. Noormand, F. (1997). *Study variation quantitative characterize and their relation to the yield of bread wheat in dry and irrigated conditions and determine the best of drought stress indicator*. M. Sc. Thesis in Agronomy, Tehran University. (In Farsi).
19. Karami, A., Bihamta, M. R. & Naghavi, M. R. (2006). Identification of drought tolerant Barley cultivars. *Iranian Journal of Crop Science*, 4(2), 371-379. (In Farsi).
20. Khodabandeh, N. (1997). *Industrial crops*. Tehran: Sepehr Press. (In Farsi).
21. Rahimian, H. & Banayan, M. (1996). *Breeding physiological basis (translation)*. Mashhad: Jihad Daneshgahhi Press. (In Farsi).
22. Ranjbar, M., Siavashmoghadam, S. & Esfahani, M. (2004). Use of plant density stress and late planting for selection of drought tolerant in Virginia Tobacco cultivars. In: Congress of *Agronomy and Plant Breeding-VIII*, 25-27 Aug., University of Guilan, Tehran, Iran, pp. 24. (In Farsi).
23. Rosielle, A. T. & Hambelen, J. (1981). Theoretical aspect of selection for yield in stress and non stress environments. *Journal of Crop Science*, 1(21), 493- 493.
24. Samiezadeh, H. (1996). *Genetic and phenotyp variation in chickpea white cultivars*. M. Sc. Thesis in Agronomy, Islamic Azad University, Karaj. (In Farsi).
25. Schneider, K. A., R. Rosales-Seerna, F., Iarra-Peres, B., Caeares-Enriques, J. A., Acosta-Gallegos, A., Ramires-Vallejo, P., Wassimi, N. & Kelly, J.D. (1997). Improving common bean performance under drought stress. *Journal of Crop Science*, 37, 43-50.
26. Sharafhosseini, M. (2004). Evaluation of tolerance to terminal drought Stress in durum wheat lins and cultivars using indices SSI and STI. In: Congress of *Agronomy and Plant Breeding-VIII*, 25-27 Aug., University of Guilan, Iran, pp.59. (In Farsi).
27. Sherman, A. (2005). Secondary traits in parental inbreds and hybrids under stress and non-stress environments in tropical maize. *Journal of Field Crops Res*, 83, 51-65.
28. Yahooian, S. H., Bihamta, M. R., Babaei, H. R. & Habibi, D. (2005). Evaluation to drought stress in soybean genotype. *Iranian Journal of Agronomy and Plant Breeding*, 2(2), 72-75. (In Farsi).
29. Zabet, M. & Hosseinzadeh, A. (2003). Performance of the effect of drought stress on some traits and Determine the best in drought tolerance indices of mungbean. *Iranian Journal of Field and Crop Science*, 34(4), 889-898. (In Farsi).